ZOO

העורך והמייסד הראשון:
ד"ר מלכיאל זוארץ ז"ל
ממשיכי דרכו יבל"א: ב. מיכאל, חנוך מרמרי,
קובי ניב, אפרים סידון
כתובת המערכת: רחוב זוארץ 1

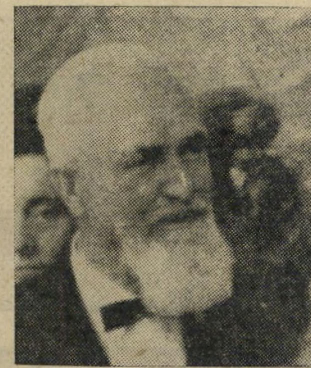

אליהו

לפני אחרי

<u>אל:</u> ריבונו של עולם
השמיים
<u>כאן</u>

<u>מאת:</u> אליהו הנביא (התישבי)

הנידון: <u>דו"ח ביקורי-בית! ליל הסדר השל"ד</u>

21.30 – נחיתה, מכס, דרכונים, מטבע-זר.
21.45 – משפחת רבינוביץ. כרמל-הוק ישן. ככה-ככה. בציר תפל .במקצת.
22.00 – משפחת שלוקהיים. רוזה-69. הכוס היתה מלוכלכת. רצ"ב דו"ח.
22.15 – משה ורגינה צימרמן. סוביניון-65. מצויין. לקחתי בקבוק. רגינה מותק.
22.30 – משפחת עבד-אל-רחמן קדארי. היה סגור. שתיתי מים בחצר. ירקון-74. פעחס.
22.45 – קפיצה קטנה לרגינה.
24.00 – ירוחם ומאשה זליקוביץ. נכנסתי בטעות ל-"כפוף חמתך". רצ"ב קבלה על ניקוי-יבש וטוסט עם גבינה. מומלץ לבטל הקטע הנ"ל.
24.30 – משפחת מועלם. כוסית מיץ-ענבים. מה זה פה, ילדים?
24.45 – רגינה.
01.30 – משפחת פליישהאקר. פעמיים 777 כפול. מרכיני כפול. גין כפול. אחד שמפניה כפול. הכל כפולפול.
02.00 – ט12ו בשבטהגיע, קריץ קריצ, אני עציין; למה לא עושים מדרגות מהחלון??
03.00 = היק היק אני מצחיק; למה אני לא רגינה.ט כ ס י!!
טכסי!!
(x;!½)
03.50 – לכובע שלוש פינות שלי
, שלו ש פינות
לכובע של. י לולא לי ל כו בעלשי לי
.04.00 – משפחררדררר ררר ררר ר ררר ררר

<u>חכ כשר</u>

אלי
הוהוהוהוהו

פינת המשוגע:

דיווח שוטף

מייד כשראיתי את הוגו ואת פויו, ידעתי שאנחנו עומדים לדבר על דו"ח הביניים. אני חושב שתפשתי זאת לראשונה כששמתי לב שהוגו לועס את דפי הדו"ח ומקנח ב„אגוזי".

פויו מצידו התרכז במריצה. פויו מאוד אוהב את המריצה שלו מאז פרוץ ה־מאורעות.

„הוגו" — אמרתי להוגו אחרי שהח־לפנו ברכות כמקובל — „למה אתה לועס את דו"ח ועדת־אגרנט?"

„מאוד מרווה" — הוא אמר וגנס בקטע על גורודיש — „מאוד מרווה, ואני כבר מזמן צבא למידע שיהיה מרווה, אז אני שותה דו"ח."

למרות שהוגו משוגע, הוא יודע מלים קשות כמו מרווה ומידע. אולי פויו לימד אותו.

„אז מה" — התעניינתי כמו כולם — „מה אתה אומר על הדו"ח?"

„הכי דו"ח ששתיתי מאז שאני צמא. בהחלט הכי." ראיתי עליו שהוא שבע־רצון, ומייד התרגזתי כי אני לעומת זאת לגמרי לא שבע־רצון ואני הרי נור־מאלי!

„תשמע לי הוגו, זה בכלל לא דו"ח מרווה, הדו"ח הזה. זה דו"ח גרוע הנו־הג באיפה ואיפה, ומזכה את הממשלה מכל אשמה! ואת זה אני אומר לך בתור נורמאלי."

הוגו ציחקק להפליא. „לא מבין במכו־ניות ולא משנה במה דו"ח נוהג." — הוא אמר ולקח עוד שלוק, כלומר ביס, מהדו"ח. „בקשר לממשלה, אז אני חו־שב שממשלה אשמה."

„אז למה הדו"ח לא אומר את זה?" — שאלתי בדם ליבי.

„דו"ח לא צריך להגיד מה שכל ילד יודע. דו"ח צריך להגיד דברים חדשים. דו"ח צריך להגיד למה מילחמה לא היתה יפה. למה מילחמה לא היתה אל־גנטית. דו"ח צדיך למצוא עוד אשמים, שיהיה במה לשחק. בשביל זה דו"ח מרווה."

„אבל אני לא רציתי לדעת למה המיל־חמה לא היתה יפה ואלגנטית ומהירה וסימפאטית. אני רציתי לדעת למה בכלל היתה מילחמה! למה הדו"ח לא אומר מי אחראי לכך?"

„לא צריך להגיד. כולם יודעים," עונה לי המשוגע הזה.

„שיגידו! שיגידו! למה הם לא אומ־רים?"

„מי שאל אותם בכלל?" — אמר הוגו, שידוע בחוגי המשוגעים כמומחה לענייני שאלות.

„מריצה אותם! מריצה אותם! מרי־צה אותם!" הוסיף פויו, והפעם אני חושב שהצדק איתו.

לא אחראי למעשיו

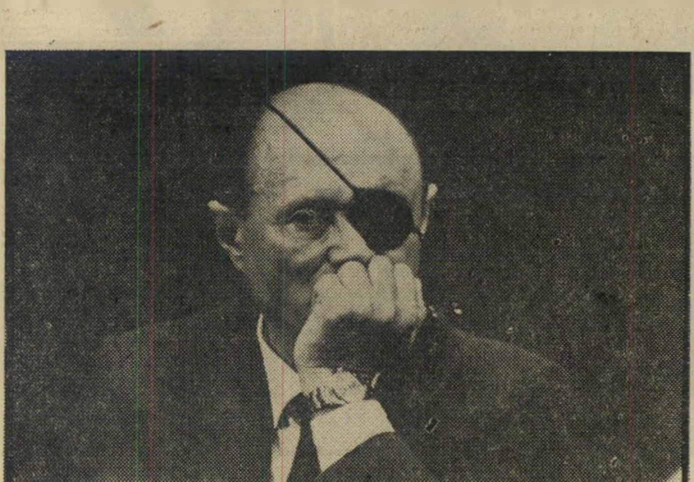

„בחקירה העלינו ששר־הביטחון מר משה דיין אינו אחראי למעשיו ולכן אנו ממליצים בכל פה על המשך כהונתו כשר האחראי לענייני ביטחון."

(מתוך דו"ח הביניים של ועדת זוארץ)